

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes keresetét azzal indokolja, hogy a 88. cikk (2) bekezdése nem hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy az illető tagállamot egy adott állami támogatás versenytorzító hatásainak kiküszöbölése vagy csökkentése érdekében a támogatás visszakövetelésén kívül más intézkedések meghozatalára kötelezze. A megtámadott határozat 2. cikkében előírt intézkedések a felperes álláspontja szerint nem tekinthetők a támogatás módosításának vagy a 659/1999 rendelet 7. cikk (4) bekezdésével indokolható feltételek vagy kötelezettségek megállapításának. Ennek következtében a Bizottság túllépte a hatáskörét, és megsértette az EK 10. cikket, amely a tagállamok és a közösség intézményei közötti jóhiszemű együttműködés kötelezettségét írja elő, annál is inkább, mivel Németország kifejezetten kijelentette, hogy nincs abban a helyzetben, hogy e feltételeknek eleget tegyen.

A felperes utal továbbá arra, hogy a Bizottság a támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata során súlyos mérlegelési hibát követett el.

Carla Piccinni-Leopardi, Carlos Martínez Mongay és Georgios Katalagarianakis által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. szeptember 28-án benyújtott kereset

(T-390/04. sz. ügy)

(2004/C 300/93)

(Az eljárás nyelve: francia)

Carla Piccinni-Leopardi és Carlos Martínez Mongay, lakóhely: Brüsszel, valamint Georgios Katalagarianakis, lakóhely: Overijse (Belgium), képviselik: Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis és Etienne Marchal, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 28-án keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság határozatát, melyben a felpereseknek továbbvihető érdem- és többletpontokat juttat, valamint azt a határozatát, melyben nem lépteti őket elő A4 besorolási fokozatba;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Jelen ügy felperesei az alperesnek azt a határozatát támadják meg, melyben a 2003-as előléptetési eljárás során nem juttatott

nekik a felvételtől besorolásuk megváltozása miatti különös érdem- sem többletpontokat, valamint azt a határozatát, melyben ugyanezen előléptetési eljárás során nem léptette őket elő A4 besorolási fokozatba.

Keresetük alátámasztásaként a következőkre hivatkoznak:

- a személyzeti szabályzat 43. és 45. cikkének megsértésére, amennyiben a minősítési jelentések ugyan korábban készültek, a felperesek múltbeli érdemeit mégis átalány jelleggel tudták be. A felperesek e tekintetben hangsúlyozzák, hogy álláspontjuk szerint a besorolási fokozatban eltöltött szolgálati időért kapott átmeneti többletpont sérti azt az elvet, miszerint az előléptetés a tisztviselők érdemeinek összehasonlító vizsgálata alapján történhet;
- az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, valamint a személyzeti szabályzat 5. cikke (3) bekezdésének és az előmenetelhez való jognak a megsértésére. A felperesek állítása szerint azok a tisztviselők, akiket hosszú ideje nem léptettek elő, mert érdemeik nem minősültek elegendőnek, kaptak és a 2004-es előléptetési évben kapni fognak különös többletpontokat. Ugyanakkor a felperesek, akiknek az érdemeit pályafutásuk kezdete óta nem értékelték tényleges értékükön, ugyanúgy járnak, mint azok a tisztviselők, akiket felvételük óta nem léptettek magasabb besorolási fokozatba;
- az EK 233. cikk megsértésére. E tekintetben kifejtik: meglátásuk szerint a jelen ügyben kérdés az, hogy miután a besorolási szempontokra vonatkozó általános végrehajtási rendelkezéseket jogsértőnek nyilvánították és az ezen általános rendelkezések alkalmazásával felvett számos tisztviselő besorolásának felülvizsgálatára a Bizottság kötelezettséget vállalt, a felperesek felvételtől besorolásukat eggyel magasabb besorolási fokozatban megállapító határozat leszűkíthető-e olyan mértékben, hogy hatékony érvényesülése megszűnjön.

Guido Strack által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset

(T-394/04. sz. ügy)

(2004/C 300/94)

(Az eljárás nyelve: német)

Guido Strack, lakóhely: Wasserliesch (Németország), képviseli: J. Mosar ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. október 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg az Európai Közösségek személyzeti szabályzatának 45. cikke szerinti, a felperes tekintetében lefolytatott 2003. évi előléptetési eljárást, az abban történt pontozást, valamint az ennek alapján meghozott, a felperes elő nem léptetéséről szóló határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A keresetben a 2003. évi előléptetési eljárás lefolytatásának módját, a felperes számára a többletpontok megadásának elmaradását, valamint a kinevezésre jogosult hatóságnak a 2003. évi előléptetési eljárás keretében hozott, a felperesnek a következő A5 besorolási fokozatba történő elő nem léptetéséről szóló határozatát kifogásolják.

A felperes a következő rendelkezések és általános jogelvek megsértésére hivatkozik:

- a személyzeti szabályzat 26. cikke;
- a személyzeti szabályzat 25. cikke;
- a személyzeti szabályzat 24. cikkének negyedik és ötödik mondata;
- a személyzeti szabályzat 110. cikke a 45. cikkével összefüggésben;
- a személyzeti szabályzat 43. cikke;
- a személyzeti szabályzat 45. cikkének (1) bekezdése és az egyenlőség elve;
- a közigazgatásnak a tisztviselőivel szemben fennálló gondoskodási kötelezettsége;
- a személyzeti szabályzat 45. cikkének végrehajtási rendelkezései;
- az alapjogi charta 41. cikke, a tisztességes közigazgatási eljáráshoz való jog, a gondoskodás elve, valamint a meghallgatás biztosításának kötelezettsége;
- az indokolási kötelezettség, valamint az önkényesség tilalma;
- a bizalomvédelem elve és az Apatere legem quam ipse fecisti szabálya.

Az Air One S.p.A. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. október 5-én benyújtott kereset

(T-395/04. sz. ügy)

(2004/C 300/95)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Air One S.p.A., képviseli: Gianluca Belotti ügyvéd és Matteo Padellaro ügyvéd, 2004. október 5-én keresetet nyújtott be az

Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Bizottság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Bizottság nem teljesítette az EK-Szerződés alapján rá háruló kötelezettségeket azáltal, hogy alakszerű felhívás ellenére nem foglalt állást az Air One 2003. december 22-én tett, a Ryanair légitfuvarozónak az olasz hatóságok által nyújtott állami támogatásokra vonatkozó panaszáról;
- kötelezze a Bizottságot, hogy haladéktalanul foglaljon állást – alakszerű határozattal – a felperes panaszáról, valamint a kért ideiglenes intézkedésekről;
- kötelezze az alperest, minden körülmények között, az összes eljárási költség megtérítésére, valamint a Bizottság esetleges határozata miatti permegszüntetés esetében is marasztalja az alperest a perindítással járó többletköltségekben.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az intézményi mulasztás megállapítása iránti keresetének alátámasztására a felperes hivatkozik a jogsértő támogatásokra vonatkozó, az Európai Bizottságnak 2003. december 22-én kelt levelében megküldött panaszában foglaltakra, miszerint a Ryanair ír légitfuvarozó állami támogatásokban részesült különböző olasz repülőtereken azáltal, hogy különösen versenyképes repülőtéri díjakat és árakat szabtak neki az olasz földi kiszolgálók szolgáltatásainak igénybevételekor, nemegyszer lényegében mentesülve bármilyen költség megfizetése alól.

Bizottsági válasz hiányában, az Air One alakszerű felhívást intézett a Bizottsághoz, hogy foglaljon állást a panasszal kapcsolatban, az EK 232. cikk alapján és céljának megfelelően. Miután négy hónap telt el eredménytelenül, az Air One úgy döntött, hogy az Elsőfokú Bírósághoz fordul.

E tekintetben a felperes hangsúlyozza, hogy azért volt kénytelen az Elsőfokú Bírósághoz fordulni, mivel kilenc hónap telt el anélkül, hogy bármiféle visszajelzést kapott volna, továbbá anélkül, hogy a Bizottság – az általa már kellő részletességgel elemzett és hasonló esetekben állami támogatásnak minősített tényekre vonatkozó, jelen jogvitával kapcsolatos részletes panaszt figyelmen kívül hagyva – a vélelmezhetően jogsértő és a közös piaccal valószínűleg összeegyeztethetetlen támogatások miatt az olasz hatóságok elleni fellépésre elszánta volna magát.

Ezen kívül a felperes fontosnak tartja megjegyezni, hogy a vitatott támogatásokat a légitfuvarozási ágazat egy olyan szereplője kapta, amelyet a Bizottság immár különös figyelemmel kísér, az állami támogatások tekintetében is.